

Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΣΚΛΑΒΙΑ

Posted on [Ιούνιος 3, 2015](#) |

ΒΟΛΤΑΙΡΙΝ ΝΤΕ ΚΛΑΙΡ

Νύχτα στο κελί της φυλακής! Μία καρέκλα, ένα κρεβάτι, ένας μικρός νιπτήρας, τέσσερις κενοί τοίχοι τρομακτικοί στο ημίφως, ένα στενό παράθυρο χωμένο μέσα στις πέτρες, μία καγκελόφρακτη πόρτα! Πίσω από τα φρικτά σιδερένια της κάγκελα, μέσα στους τέσσερις απάιστους τοίχους, ένας άνδρας! Γέρος, γκριζομάλλης και ρυτιδιασμένος, σακάτης και βασανισμένος. Στέκεται εκεί στην απέραντη μοναξιά του, απομονωμένος από τον έξω κόσμο. Περπατάει μπρος πίσω, μέσα στον περιορισμένο χώρο του, μακριά απ' όλα αυτά που αγαπάει! Εκεί κάθε νύχτα, για τα επόμενα πέντε χρόνια, θα περπατάει μόνος του, ενώ τα μαλλιά του θα ασπρίζουν και τα τελευταία χρόνια του χειμώνα της ζωής του θα έρχονται και θα φεύγουν, και το σώμα του θα γερνά και θα σαπίζει. Κάθε βράδυ, για τα επόμενα πέντε χρόνια, θα στέκει μόνος του, αυτός ο δούλος, και θα υποβάλλεται από το κράτος σε μαρτύριο χωρίς κανενός είδους απαλλαγή – που ακόμη και οι γαιοκτήμονες του Νότου πρόσφεραν στους νέγρους τους – θα περνάει κάθε βράδυ εκεί, φυλακισμένος στους τέσσερις τοίχους. Κάθε βράδυ, για τα επόμενα πέντε χρόνια, μία πονεμένη γυναίκα θα περιμένει στο κρεβάτι της, θα περιμένει να περάσουν αυτές οι τρεις χιλιάδες μέρες, για να επιστρέψει αυτός ο γλυκός άνθρωπος, ο υπομονετικός, που δεν την απογοήτευσε τόσα χρόνια τώρα. Κάθε βράδυ, για τα επόμενα πέντε χρόνια, αυτό το περήφανο πνεύμα θα επαναστατεί, αυτή η καρδιά που αγαπάει θα ματώνει, αυτό το διαλυμένο σπίτι θα βεβηλώνεται. Ενώ μιλάω τώρα, την ώρα που εσείς μ' ακούτε, εκεί μέσα στο κελί αυτού του καταραμένου σωφρονιστηρίου, του οποίου οι πέτρες πότισαν από τις οδύνες τόσων θυμάτων πραγματικά δολοφονημένων (όπως ακριβώς και έξω από τις φυλακές) από την αργή σήψη που διαβρώνει την ύπαρξη πόντο-πόντο, την ώρα αυτή που σας μιλάω, *εκεί βρίσκεται ο Μόουζες Χάρμαν!*

Γιατί; Γιατί, ενώ οι δολοφόνοι περπατούν ελεύθεροι στους δρόμους, και τα πρόστυχα σπίτια έχουν γίνει τόσα πολλά στην πόλη, ώστε λόγω ανταγωνισμού ή αμοιβή της πορνείας έπεσε στα επίπεδα πείνας των εργατριών που φτιάχνουν πουκάμισα; Γιατί, την ώρα που οι ληστές στρογγυλοκάθονται στα έδρανα της κυβέρνησης και της γερουσίας, και το παινεμένο «προπύργιο των ελευθεριών μας», το δικαίωμα ψήφου, έχει μετατραπεί σε ζάρι, με το οποίο παίζουν οι μεγάλοι τζογαδόροι τις ελευθερίες μας; Γιατί, την ώρα που οι χειρότεροι ακόλαστοι κατέχουν τις υψηλότερες θέσεις και τρώνε το φαγητό των ηλίθιων που τους υποστηρίζουν, ο Μόουζες Χάρμαν είναι στη φυλακή; Αν είναι τόσο *σπουδαίος εγκληματίας*, γιατί δε βρίσκεται μαζί με τους υπόλοιπους γόνους του εγκλήματος σε δείπνο στο *Delmonico* ή σε ταξίδι αναψυχής στην Ευρώπη; Αν είναι τόσο κακός άνθρωπος, τι δουλειά έχει, αν είναι δυνατόν, στο σωφρονιστήριο;

Α, όχι. Δεν είναι επειδή έκανε κάτι κακό, αλλά επειδή αυτός, ένας αγνός, ένθερμος ερευνητής, που ψάχνει διαρκώς για τις αιτίες της μιζέριας των ανθρώπων που αγαπάει, με αυτή την πλατιά αγάπη που μόνο μία αγνή ψυχή μπορεί να δείξει, αναζήτησε τη ρίζα του κακού. Και αναζητώντας βρήκε ότι ο προθάλαμος της ζωής είναι μία φυλακή· το πιο τίμιο και αγνό κομμάτι του ναού της ανθρώπινης ύπαρξης, αν πραγματικά ένα κομμάτι μπορεί να είναι πιο τίμιο και αγνό από τα άλλα, ο βωμός, στον οποίο πρέπει να αφιερώνεται η πιο πιστή αγάπη, βρέθηκε συλημένος, μισασμένος, ποδοπατημένος. Ανακάλυψε μικρά βρέφη, αβοήθητα, μουγκά, μικρά πλασματάκια, γεννημένα από πάθος, να είναι καταραμένα ως ακάθαρτες ηθικές φύσεις, καταραμένα πριν τη γέννησή τους με το στίγμα της ανηθικότητας, καταδικασμένα να μοχθούν και να υποφέρουν, να μισούν τον εαυτό τους, τις μητέρες τους που τα έφεραν στον κόσμο, να μισούν την κοινωνία και αυτή να τα μισεί σ' ανταπόδοση· μία κατάρα για την ανθρώπινη φυλή και για τα ίδια, που θα στραγγίξουν το ποτήρι του εγκλήματος μέχρι τελευταία σταγόνα. Και είπε αυτός ο φυλακισμένος με τη ριγωτή φόρμα: «*Αφήστε τις*

μητέρες των ανθρώπων ελεύθερες! Αφήστε τα μικρά παιδιά να είναι αγαπημένα, ως γόννοι του αμοιβαίου πόθου της αναπαραγωγής. Σπάστε τις χειροπέδες από τους αλυσοδεμένους σκλάβους, ώστε να μην υπάρξουν άλλοι σκλάβοι, ούτε άλλοι τύραννοι».

Αντίκρισε, αυτός ο χυδαίος τόλμησε να αντικρύσει με καθαρά μάτια, αυτό το άρρωστο πράγμα που ονομάζετε ηθικότητα, σφραγισμένο με τη σφραγίδα του γάμου, και είδε σ' αυτό την αποθέωση της ανηθικότητας, της αισχροσύνης και της αδικίας. Είδε κάθε παντρεμένη γυναίκα ως αυτό που είναι, μία σκλάβο, που παίρνει το όνομα του κυρίου της, που τρώει το ψωμί του, δέχεται τις εντολές του και υπηρετεί τα πάθη του· που περνά τη δοκιμασία της εγκυμοσύνης και τις ωδίνες του τοκετού ανάλογα με τη θέληση του κυρίου της, που δεν ελέγχει καμία ιδιοκτησία, ούτε καν το ίδιο της το σώμα, χωρίς τη δική του συναίνεση, και από τα χέρια της μπορούν να αποσπαστούν βίαια τα παιδιά που φέρνει στον κόσμο ανάλογα με τις ορέξεις του ή να εξαφανιστούν πριν τη γέννησή τους. Λέγεται ότι η αγγλική γλώσσα έχει την πιο γλυκιά λέξη από κάθε άλλη γλώσσα – *home*. Αλλά ο Μόουζες Χάρμαν κοίταξε πίσω από τη λέξη και είδε το γεγονός – μία φυλακή πιο απείθεια απ' αυτή που βρίσκεται τώρα ο ίδιος, με διαδρόμους που απλώνονται σ' όλη την υφήλιο και τόσα κελιά, που κανείς δεν μπορεί να τα μετρήσει.

Ναι, άρχοντές μας! Η γη είναι μια φυλακή, το γαμήλιο κρεβάτι ένα κελί, οι γυναίκες είναι οι τρόφιμοι κι εσείς οι δεσμοφύλακες!

Ανακάλυψε, αυτός ο διαφθορέας, πως σ' αυτά τα κελιά διαπράττονται τέτοιες φρικαλεότητες που κάνουν κρύο ιδρώτα να τρέχει στο μέτωπο και να σφίγγονται τα δόντια και οι γροθιές, και τα χείλη να ασπρίζουν από τρόμο και μίσος. Και ανακάλυψε επίσης ότι από τα κελιά αυτά καμιά δεν ξεφεύγει, ότι κανένας σκλάβος δεν τολμά να τσιρίζει, ότι όλα αυτά τα εγκλήματα γίνονται ήσυχα, στο σκοτεινό καταφύγιο του σπιτιού και καθαγιάζονται από τη θεία ευλογία ενός φύλλου χαρτιού· στη σιωπή και τη σκιά του πιστοποιητικού γάμου η πορνεία και ο βιασμός διαπράττονται ελεύθερα και κατά περίπτωση.

Ναι, γιατί είναι πορνεία, όταν η γυναίκα υποτάσσεται σεξουαλικά στον άντρα, χωρίς πόθο εκ μέρους της, προκειμένου να τον «διατηρήσει πιστό», «να τον κρατήσει σπίτι», σύμφωνα με τα λεγόμενά της. (Ε, λοιπόν, αν ένας άντρας δε με αγαπάει και δε σέβεται τον εαυτό του αρκετά, ώστε να είναι «πιστός» χωρίς να με εκπορνεύει, ευχαρίστως να φύγει. Δεν έχει αρετή μέσα του να διατηρήσει.) Και είναι βιασμός, όταν ένας άντρας επιβάλλεται με τη βία σεξουαλικά πάνω στη γυναίκα του, ανεξάρτητα από το αν έχει πιστοποιητικό γάμου ή όχι. Και αυτή είναι η πιο αισχρή τυραννία, όταν ένας άντρας υποχρεώνει τη γυναίκα, που λέει ότι αγαπάει, να υποφέρει το βάρος της ανατροφής ενός παιδιού που αυτή δεν επιθυμεί, και στο οποίο, συνήθως, το ζευγάρι δεν μπορεί να προσφέρει τα απαραίτητα της ζωής. Είναι η χειρότερη απ' όλες τις ανθρώπινες καταπιέσεις, είναι σαν του θεού! Δεν υπάρχει κάτι αντίστοιχο στη γη με τον άντρα τύραννο. Πρέπει να ανατρέξουμε στους ουρανούς για να βρούμε δαίμονα ο οποίος να φέρνει με τη βία παιδιά στον κόσμο, απλώς για να πεθάνουν της πείνας και να γίνουν καταραμένα αποβράσματα! Και μόνο μέσα από το νόμο του γάμου μια τέτοια τυραννία γίνεται εφικτή. Ο άντρας που εξαπατά μια γυναίκα εκτός γάμου (και, προσοχή, τέτοιος άντρας θα εξαπατήσει και εντός γάμου) μπορεί να αρνηθεί το ίδιο του το παιδί, αν είναι αρκετά κακός. Δεν μπορεί να το αποσπάσει από τα χέρια της, δεν μπορεί να το πειράξει! Το κορίτσι που έπεσε θύμα, χάρη στην αγνή και ευγενική ηθικότητά σας, μπορεί να πεθάνει στο δρόμο από την πείνα, όμως, δεν μπορεί να της επιβάλλει τη μισητή παρουσία του. Αλλά τη σύζυγό του, κύριοι, τη σύζυγό του, τη γυναίκα που σέβεται τόσο, ώστε να την αφήνει να χάνει την ατομικότητά της μέσα στη δική του, να χάνει την ταυτότητά της και να γίνεται κτήμα του, τη σύζυγό του όχι μόνο μπορεί να την υποχρεώσει να κάνει ανεπιθύμητα παιδιά, να τη βιάσει για την ευχαρίστησή του και να την έχει σαν ένα φτηνό και βολικό έπιπλο, αλλά αν δεν πάρει διαζύγιο (και δεν μπορεί να το κάνει για τέτοιους λόγους), μπορεί να την ακολουθεί όπου πάει, να μπαίνει στο σπίτι της, να τρώει το φαγητό της, να τη φυλακίσει ή να τη σκοτώσει με το δικαίωμα της σεξουαλικής του εξουσίας! Και δεν μπορεί αυτή να κάνει τίποτα γι' αυτό, εκτός κι αν είναι αρκετά απρόσεκτος, ώστε να την κακοποιήσει με λιγότερο ωμό αλλά παράνομο τρόπο. Γνωρίζω μια περίπτωση στην πόλη σας, όπου ο σύζυγος μίας γυναίκας την ακολουθούσε για δέκα χρόνια. Νομίζω ότι τελικά είχε την καλοσύνη να πεθάνει: χειροκροτήστε τον για το μοναδικό τίμιο πράγμα που έκανε ποτέ.

Ω, δεν είναι εξαιρετική όλη αυτή η συζήτηση για τη διατήρηση της ηθικής από το νόμο του γάμου! Ω, τι απροσεξία να προσπαθείς να διατηρήσεις κάτι που δεν έχεις! Ω, υψηλή αγνότητα που φοβάται τόσο πολύ ότι τα παιδιά δε θα γνωρίζουν ποιος είναι ο πατέρας τους, επειδή, πράγματι, θα πρέπει να βασιστούν στο λόγο της μητέρας τους αντί για το πληρωμένο πιστοποιητικό κάποιου παπά της εκκλησίας ή του νόμου! Αναρωτιέμαι αν

τα παιδιά θα γίνουν καλύτεροι άνθρωποι, γνωρίζοντας τι έκανε ο πατέρας τους. Θα ήμουν καλύτερα, πολύ καλύτερα, αν δεν ήξερα ποιος ήταν ο πατέρας μου, παρά να ήξερα ότι ήταν τύραννος της μάνας μου. Θα ήμουν καλύτερα, πολύ καλύτερα, αν ήμουν παράνομο παιδί σύμφωνα με τους νόμους των ανθρώπων, παρά να ήμουν παράνομη με βάση τους αμετάβλητους νόμους της Φύσης. Διότι τι σημαίνει να είσαι νόμιμο παιδί, γεννημένο «σύμφωνα με το νόμο»; Σημαίνει, εννιά στις δέκα περιπτώσεις, να είσαι το παιδί ενός άντρα που αναγνωρίζει την πατρότητα, απλά επειδή είναι αναγκασμένος να το κάνει, και του οποίου η αίσθηση της αρετής συμπυκνώνεται στην αντίληψη ότι το καθήκον της γυναίκας είναι «να κρατά τον άντρα στο σπίτι». Σημαίνει να είσαι το παιδί μίας γυναίκας που νοιάζεται περισσότερο για τα καλά λόγια της κάθε κυράτσας, παρά για την απλή τιμή του λόγου του εραστή της. Μίας γυναίκας που θεωρεί ότι η πορνεία είναι αγνότητα και καθήκον, όταν της επιβάλλεται από τον άντρα της. Σημαίνει να έχεις την Τυραννία ως πρόγονο και τη δουλεία ως λίκνο σου. Σημαίνει να διατρέχεις τον κίνδυνο να ήσουν ανεπιθύμητο παιδί, νομικά απροστάτευτο, ηθικά διεφθαρμένο πριν καν γεννηθείς, πιθανώς με δολοφονικά ένστικτα, κληροδοτημένο με υπερβολική ή καθόλου σεξουαλικότητα, που και τα δυο είναι αρρωστημένες καταστάσεις. Σημαίνει να έχεις την αξία ενός χαρτιού, ενός παλιόχαρτου σχισμένου από το περιτύλιγμα του «Κοινωνικού Συμβολαίου», που θεωρείται σημαντικότερο από την υγεία, την ομορφιά, το ταλέντο και την καλοσύνη· διότι ποτέ δε δυσκολεύτηκα να διακρίνω ότι τα παράνομα παιδιά είναι σχεδόν πάντοτε πιο όμορφα και έξυπνα από τα άλλα, ακόμη και όταν προέρχονται από συντηρητικές γυναίκες. Και πόσο ανυπέβλητα αηδιαστικό είναι να τις βλέπεις να κοιτούν, αυτές τις συντηρητικές, πάνω από τα δικά τους ασήμαντα, αρρωστημένα παιδιά που φέρουν τα σημάδια της δικής τους δουλοπρέπειας, κάποια υγιή, όμορφα, «φυσιολογικά» παιδιά και να λένε: «Τι κρίμα, η μητέρα τους δεν ήταν ενάρετη!» Καμία λέξη για την αρετή του πατέρα των δικών τους παιδιών, μέχρι εκεί φτάνει το μυαλό τους! Αρετή! Αρρώστια, βλακεία, έγκλημα! Πόσο πρόστυχο πράγμα είναι η «αρετή»!

Τι σημαίνει να είσαι παράνομο παιδί; Σημαίνει να σε περιφρονούν ή να σε οικτίζουν αυτοί των οποίων η μοχθηρία ή ο οίκτος δεν αξίζουν ανταπόδοση. Σημαίνει να είσαι, πιθανόν, το παιδί κάποιου άντρα τόσο ποταπού, ώστε να εξαπατήσει μία γυναίκα της οποίας το σπουδαίο έγκλημα ήταν ότι πίστεψε στον άντρα που αγαπούσε. Σημαίνει να είσαι απαλλαγμένος από την προγενετήσια κατάρα μιας μητέρας δούλας, να έρθεις στον κόσμο χωρίς την άδεια του νόμου των τυράννων, που νομίζουν ότι μπορούν να τα βάλουν με τη φύση και να ορίζουν τους όρους που πρέπει να πληρούν τα αγέννητα παιδιά προκειμένου να αποκτήσουν το προνόμιο της ύπαρξης! Αυτό είναι νόμιμο και παράνομο παιδί! Διαλέξτε.

Ο άντρας που περπατά πάνω κάτω στο κελί της φυλακής του Λάνσινγκ απόψε, αυτός ο μοχθηρός άντρας είπε: «Οι μητέρες των ανθρώπων, με τα ξηρά τους χείλια και τις καρδιές τους γεμάτες αγωνία, σηκώνουν τα βουβά τους μάτια προς εμένα. Αποζητούν μια φωνή! Τα αγέννητα στην ανημποριά τους, εκλιπαρούν από τις φυλακές τους, εκλιπαρούν για μια φωνή! Οι εγκληματίες, με τον άορατο αφορισμό που τους καταδίκασε, που τους έσπρωξε στην κολασμένη δίνη του εγκλήματος, ψάχνουν, περιμένουν για μια φωνή! *Εγώ θα είμαι η φωνή τους.* Θα ξεσκεπάσω τις φρικαλεότητες του γαμήλιου κρεβατιού. Θα διαδώσω πώς γεννιούνται οι εγκληματίες. Θα βγάλω μια κραυγή που θα ακουστεί παντού, και ας γίνει *ότι θέλει!*» Με το γράμμα του Δρ. Μάρκλαντ, έκανε γνωστό παντού ότι μία νέα μητέρα, κατακρεουργημένη από ανίκανο χειρουργό κατά τη γέννηση του παιδιού της, αφού ανάρρωσε ύστερα από επιτυχημένη εγχείρηση, μαχαίρωθηκε χωρίς τύψεις, απάνθρωπα και ωμά, όχι με μαχαίρι αλλά με το γεννητικό όργανο του συζύγου της, μέχρι θανάτου. Και αυτός δεν τιμωρήθηκε!

Κι επειδή είπε τα σύκα σύκα, επειδή ονόμασε το όργανο αυτό με το όνομά του, όπως το γράφει το λεξικό και κάθε ιατρικό περιοδικό στη χώρα, για το λόγο αυτόν ο Μόουζες Χάρμαν στενάζει μέσα στο κελί του απόψε. Έδωσε ένα χειροπιαστό παράδειγμα των συνεπειών της γυναικείας σκλαβιάς, και γι' αυτό φυλακίστηκε. Τώρα πρέπει εμείς να συνεχίσουμε τον αγώνα από εκεί που σταμάτησε αυτός λόγω της βίαιης δίωξής του, να διαδώσουμε την είδηση αυτού του εγκλήματος της κοινωνίας εις βάρος ενός ανθρώπου και να αποκαλύψουμε τι κρύβεται πίσω απ' αυτό. Ν' αναζητήσουμε μέσα σ' αυτό το χαώδες σύστημα του νόμιμου εγκλήματος τις αιτίες και τις συνέπειές του για το ανθρώπινο είδος. Η αιτία! Ας αναρωτηθεί η Γυναίκα: «Γιατί είμαι δούλα του άντρα; Γιατί λέγεται ότι το μυαλό μου δεν είναι ισάξιο του δικού του; Γιατί η εργασία μου δεν πληρώνεται εξίσου με τη δική του; Γιατί πρέπει το σώμα μου να ελέγχεται από το σύζυγό μου; Γιατί να απολαμβάνει την προσφορά μου στο νοικοκυριό και να μου δίνει για ανταπόδοση ότι νομίζει αρκετό; Γιατί να παίρνει τα παιδιά μου από μένα;» Ας αναρωτηθεί η κάθε γυναίκα.

Υπάρχουν δύο λόγοι, και αυτοί συμπυκνώνονται σε μία και μοναδική αρχή: την αυταρχική, υπέρτατη εξουσία, θεοκρατικής προέλευσης, με τα δύο όργανά της, την Εκκλησία, δηλαδή τους παπάδες, και το κράτος, δηλαδή τους νομοθέτες.

Από τη γέννησή της η Εκκλησία, έχοντας για μητέρα την Άγνοια και πατέρα το Φόβο, δίδαξε την κατωτερότητα της γυναίκας. Με τη μία μορφή ή την άλλη, μέσα από τους διάφορους μύθους και τα σύμβολα, καλλιεργεί την ισχυρή, υπόγεια τάση της πίστης στην εξουσία του άντρα, πείθοντας τη γυναίκα για την υποτελή κατάστασή της ως τιμωρία της, για τη φυσική της ευτέλεια, τη ροπή της προς την αμαρτία. Και από τις μέρες του Αδάμ μέχρι σήμερα, η χριστιανική εκκλησία, με την οποία ζούμε εμείς, έχει κάνει τη Γυναίκα αποδιοπομπαίο τράγο και δικαιολογία για όλες τις σατανικές πράξεις του άντρα. Τόσο πολύ έχει διαποτίσει αυτή η αντίληψη την κοινωνία, ώστε αρκετοί απ' αυτούς που απορρίπτουν την Εκκλησία παραμένουν διαποτισμένοι απ' αυτό το αποβλακωτικό ναρκωτικό της αληθινής ηθικότητας. Τόσο μεθυσμένη από το κρασί της αυταρχικότητας είναι η ανδρική ύπαρξη, ώστε ακόμη και αυτοί που προχωρούν παραπέρα, και απορρίπτουν το κράτος, παραμένουν προσκολλημένοι στο θεό, όπως και η Κοινωνία, και στην παλιά θεολογική αντίληψη ότι αυτοί πρέπει να είναι «οι κεφαλές της οικογένειας», σύμφωνα με την υπέροχη αναλογία ότι «ο Άντρας είναι το κεφάλι της Γυναίκας, όπως ο Χριστός είναι η κεφαλή της Εκκλησίας». Πριν από μια βδομάδα, ένας αναρχικός (;) μου είπε: «Είμαι αφεντικό στο δικό μου σπίτι», ένας «αναρχοκομμουνιστής», παρακαλώ, που δεν πιστεύει στο «δικό μου σπίτι». Περίπου ένα χρόνο πριν, ένας γνωστός φιλελεύθερος ομιλητής είπε μπροστά μου ότι η αδελφή του, που είχε υπέροχη φωνή και συμμετείχε σε ένα μουσικό συγκρότημα, έπρεπε να «μείνει σπίτι με τα παιδιά της· εκεί *ανήκει*». Η παλιά αντίληψη της Εκκλησίας! Αυτός ο άνθρωπος ήταν σοσιαλιστής, και στη συνέχεια αναρχικός. Κι όμως, η καλύτερη θέση στην οποία έβαζε τη γυναίκα ήταν αυτή του δούλου του άντρα και των παιδιών, στο πλαίσιο της παρωδίας που λέγεται «σπίτι». Πόσο υποκριτές, εσείς οι επαναστάτες! Να' στε υπομονετικές, πειθήνιες, υποτελείς! Μπαλώστε τις κάλτσες μας και τα πουκάμισά μας, πλύντε τα πιάτα μας, φτιάξτε το φαγητό μας, περιμένετε μας στο σπίτι και *προσέξτε τα παιδιά!* Οι υπέροχες φωνές σας δεν είναι για να ευχαριστούν το κοινό ούτε τον εαυτό σας, το πολυμήχανο μυαλό σας δεν πρέπει να δουλεύει, η εκλεπτυσμένη αίσθηση της τέχνης που έχετε δεν πρέπει να καλλιεργείται, οι επιχειρηματικές σας ικανότητες δεν πρέπει να αναπτύσσονται· αφού κάνατε το λάθος να γεννηθείτε μ' αυτά τα ψευτοχαρίσματα, πρέπει να υποφέρετε! Είστε *γυναίκες*, άρα νοικοκυρές, υπηρέτριες, σερβιτόρες και γκουβερνάντες!

Στο Μείκον, τον έκτο αιώνα, σύμφωνα με τον Αύγουστο Μπέμπελ, οι Πατέρες της Εκκλησίας συναντήθηκαν και συζήτησαν το εξής θέμα: «Έχει η γυναίκα ψυχή;» Σίγουροι ότι δεν πρόκειται να ζημιωθούν οι αρχές τους, επιτρέποντας στις γυναίκες να κατέχουν κάτι που δεν υπάρχει, με μία μικρή πλειοψηφία έβγαλαν την ιστορική απόφαση υπέρ μας. Λοιπόν, άγιοι Πατέρες, ήταν καλό σχέδιο εκ μέρους σας να προσφέρετε την αξιοθρήνητη σωτηρία ή καταδίκη (οι πιθανότητες υπέρ της τελευταίας) ως δόλωμα για το αγκίστρι της επίγεια υποδούλωσης. Δεν ήταν άσχημο φιλοδώρημα για εκείνες τις μέρες της πίστης και της άγνοιας. Αλλά, ευτυχώς, δέκα τέσσερις αιώνες το έκαναν να μαγατιάσει. Εσείς, τύραννοι ριζοσπάστες (;) δεν έχετε κανένα παράδεισο να προσφέρετε, καμία ευχάριστη χίμαιρα με τη μορφή πιστοποιητικών ηθικής, έχετε μόνο το σεβασμό, τις καλές θέσεις και τα χαμόγελα *του δουλοκτήτη!* Αυτά σε αντάλλαγμα για τις αλυσίδες μας! Ευχαριστούμε!

Το ζήτημα της ψυχής είναι παλιό – τώρα απαιτούμε τα σώματά μας πίσω. Έχουμε κουραστεί από τις υποσχέσεις, ο θεός είναι κουφός, και η εκκλησία του είναι ο χειρότερός μας εχθρός. Εναντίον της αναλαμβάνουμε το καθήκον να αποτελέσουμε την ηθική (ή ανήθικη) δύναμη που αφήνει πίσω της και την τυραννία του Κράτους. Το Κράτος έχει μοιράσει τα καρβέλια και τα ψάρια με την Εκκλησία. Οι δικαστές, σαν τους παπάδες, πληρώνονται για κάθε γάμο. Τα δύο δεσμά της εξουσίας συνεργάζονται στο εμπόριο παραχώρησης δικαιωμάτων αναπαραγωγής στους γονείς, και το Κράτος διαλαλά, όπως έκανε η Εκκλησία και παλιά και τώρα: «Κοιτάξτε πώς προστατεύουμε τις γυναίκες!» Αλλά, το Κράτος έκανε ακόμη περισσότερα. Μου έχουν πει πολύ συχνά, γυναίκες με αξιοπρεπή αφεντικά, που δεν είχαν ιδέα για τις φρικαλεότητες που διαπράττονταν εις βάρος των άτυχων αδελφών τους, «μα, γιατί δε φεύγουν οι γυναίκες;»

Γιατί δεν μπορείς να τρέξεις, όταν τα πόδια σου είναι αλυσοδεμένα; Γιατί δεν μπορείς να κλάψεις, όταν είσαι φιμωμένη; Γιατί δεν μπορείς να σηκώσεις τα χέρια σου ψηλά, όταν είσαι δεμένη πισθάγκωνα; Γιατί δεν μπορείς να ξοδέψεις χιλιάδες δολάρια, όταν δεν έχεις ούτε ένα σεντ στην τσέπη σου; Γιατί δεν πηγαίνεις στην παραλία ή στα βουνά, ανόητη, και ψήνεσαι στην κάψα της πόλης; Αν υπάρχει κάτι απ' αυτό το καταραμένο περίβλημα της υποκριτικής κοινωνίας, που με κάνει να εξοργίζομαι περισσότερο, είναι η απεριγράπτη βλακεία η οποία με την πραγματικά φλεγματική, ακατανόητη απάθεια λέει: «Γιατί οι γυναίκες δε φεύγουν!» Μπορείτε να μου πείτε πού να πάνε και τι να κάνουν, αφού το Κράτος, οι νομοθέτες, έδωσαν στον εαυτό τους, στους πολιτικούς, τον έσχατο και απόλυτο έλεγχο της δυνατότητας επιβίωσης; Αφού, λόγω αυτού του μονοπωλίου, η αγορά εργασίας είναι ήδη τόσο κορεσμένη, ώστε εργάτες και εργάτριες σφάζονται μεταξύ τους για το ακριβό προνόμιο να υπηρετήσουν τα αφεντικά; Αφού τα κορίτσια μεταφέρονται σωρηδόν με πλοία από τη Βοστώνη

προς το Βορρά και το Νότο, στοιβαγμένα σαν ζώα, για να επανδρώσουν τα καταγώγια στη Ν. Ορλεάνη ή στους εργατικούς καταυλισμούς φρίκης στη δική μου Πολιτεία, το Μίτσιγκαν; Όταν οι σεμνότευες και καθωσπρέπει κυρίες βλέπουν και ακούνε αυτά τα πράγματα καθημερινά, και παρόλα αυτά διαμαρτύρονται «μα, γιατί οι γυναίκες δε φεύγουν;», τότε απλά είναι ξεδιάντροπες και μιλάνε τη γλώσσα της περιφρόνησης.

Όταν ψηφίστηκε στην Αμερική ο νόμος για τους φυγάδες σκλάβους, που υποχρέωνε τους ανθρώπους να τσακώνουν τα αδέρφια τους σαν τα σκυλιά, ο Καναδάς, ο αριστοκρατικός, αντιδημοκρατικός Καναδάς, άπλωνε τα χέρια να βοηθήσει τους φυγάδες που έφταναν στα σύνορα. Αλλά δεν υπάρχει καταφύγιο πάνω στη γη για το σκλαβωμένο φύλο. Ακριβώς εδώ που ζούμε, εδώ πρέπει να σκάσουμε τα χαρακώματά μας και να νικήσουμε ή να πεθάνουμε.

Αυτή είναι η τυραννία του Κράτους. Αρνείται και στη γυναίκα και στον άντρα το δικαίωμα να δουλέψουν για να ζήσουν, και το απονέμει ως προνόμιο στους λίγους ευνοημένους, που πρέπει να πληρώσουν και φόρο 90% για τη χάρη που τους γίνεται. Αυτά τα δύο πράγματα, η εξουσία της Εκκλησίας στα μυαλά μας και η εξουσία του Κράτους στα κορμιά μας, είναι οι αιτίες της γυναικείας σκλαβιάς.

Το πρώτο έχει εισαγάγει στον κόσμο μας το κατασκευασμένο έγκλημα της χυδαιότητας: θέσπισε έναν τέτοιο παράταιρο κώδικα ηθικής, ώστε και μόνο η αναφορά των γεννητικών οργάνων αποτελεί την πιο ωμή προσβολή. Αυτό μου θυμίζει το δρόμο που έχετε στην πόλη σας και τον ονομάζετε «Callowhill». Παλιά λεγόταν «Gallows' Hill» (ο λόφος με τις αγχόνες, στυμ), επειδή οδηγούσε σ' ένα λόφο, που τώρα λέγεται «Cherry Hill», ο οποίος ήταν το τελευταίο μέρος της γης, όπου πατούσαν το πόδι τους τόσα πολλά θύματα δολοφονημένα από το Νόμο. Αλλά επειδή το άκουσμα της λέξης ήταν τόσο τραχύ, το μαλάκωσαν· ωστόσο οι φόννοι συνεχίζονταν, και η μαύρη σκιά των αγχονών ακόμη πέφτει πάνω στην Πόλη της Αδελφικής Αγάπης (Φιλαδέλφεια, στυμ). Η χυδαιότητα έχει κάνει το ίδιο. Τοποθέτησε την αρετή μέσα στο καβούκι μιας ιδέας, και ονόμασε «καλό» και σεβαστό έθιμο ό,τι συμφωνεί με την ετυμηγορία του Νόμου, και «κακό» ό,τι δεν περικλείεται στο καβούκι αυτό. Υποβάθμισε την αξιοπρέπεια του ανθρώπινου σώματος πολύ χαμηλότερα από κάθε άλλο ζώο. Ποιος θεωρεί ότι ένας σκύλος είναι ανήθικος ή χυδαίος, επειδή το σώμα του δεν είναι ασφυκτικά καλυμμένο με ενοχλητικά ρούχα; Τι θα σκεφτόσασταν για την αθλιότητα ενός ανθρώπου, ο οποίος θα έντυνε με ενοχλητικό πουκάμισο το άλογό του και θα το υποχρέωνε να περπατήσει ή να τρέξει με ένα τέτοιο πράγμα, εμποδίζοντας τα πόδια του; Γιατί η «Φιλοζωική Εταιρία» θα τον έπιανε, θα του έπαιρνε το ζώο και θα τον έστελνε σε ψυχιατρικό άσυλο για θεραπεία του *άρρωστου* μυαλού του; Κι όμως, κύριοι, θέλετε οι γυναίκες σας, τα πλάσματα που λέτε ότι σέβεστε και αγαπάτε, να φοράνε τις πιο μακριές φούστες και τις πιο κλειστές στο λαιμό μπλουζες, προκειμένου να κρύβουν το *χυδαίο ανθρώπινο σώμα*. Δεν υπάρχει οργάνωση αντίστοιχη με τη «Φιλοζωική» για να προστατέψει τις γυναίκες. Και σεις οι ίδιοι, αν και σε καλύτερη θέση, κοιτάζετε τι ρούχα φοράτε με αυτόν το ζεστό καιρό! Πώς βασανίζετε τα κορμιά σας με το μαλλί που κλέβετε από τα πρόβατα! Πώς τιμωρείτε τον εαυτό σας, ντυμένοι με παλτά και γιλέκα μέσα σε μία συνωστισμένη αίθουσα, επειδή ο καθωσπρεπισμός σοκάρεται από τη «χυδαιότητα» των κοντομάνικων ή του γυμνού χεριού!

Κοιτάζετε πώς έχει φθαρεί το ιδανικό της ομορφιάς απ' αυτή την αντίληψη περί χυδαιότητας. Απαλλαγείτε από την προκατάληψη για μια φορά. Δείτε πώς η μέση μιας γυναίκας που είναι θύμα της μόδας είναι περιτριγυρισμένη από το φράκτη που λέγεται κορσές και οι ώμοι με τους γοφούς της έχουν γίνει οστεώδεις από την πίεση που δέχονται. Τα πόδια της είναι τόσο στενότερα από τα φυσιολογικά, το κορμί της αλυσοδεμένο από τη φούστα-φυλακή, τα μαλλιά της δεμένα τόσο σφικτά που κάνουν το κεφάλι της να πονάει, και αυτό περιτυλιγμένο από ένα αντικείμενο χωρίς ομορφιά ή λογική που λέγεται καπέλο. Δείτε την και μετά φανταστείτε αυτό το πράγμα σε άγαλμα! Ωραίο άγαλμα με κορσέ και σίδερα κάτω από τη φούστα!... Ο πρόστυχος κώδικας ηθικής σκοτώνει ακόμη και τα μικρά παιδιά με τα ρούχα. Η ανθρώπινη φυλή δολοφονείται, απαίσια, «στο όνομα του Ρούχου».

Και στο όνομα της Αγνότητας, τι ψέματα έχουμε ακούσει! Πόσο κάλπικη ηθική έχει καλλιεργηθεί. Λόγω του φόβου της, δεν τολμάτε να πείτε στα ίδια σας τα παιδιά την αλήθεια για τη γέννησή τους. Η πιο ιερή απ' όλες τις λειτουργίες, η δημιουργία ενός ανθρώπινου πλάσματος, γίνεται αφορμή για τα πιο άθλια ψέματα. Όταν σας κάνουν την πιο απλή και ξεκάθαρη ερώτηση, που έχουν δικαίωμα να κάνουν, εσείς λέτε: «Μην κάνεις τέτοιες ερωτήσεις», ή ξεφεύγετε με κάποια ψεύτικη ιστορία, ή του εξηγείτε το ακατανόητο με κάτι εξίσου ακατανόητο, το Θεό! Τους λέτε: «Ο Θεός σας έφτιαξε». Και ξέρετε ότι λέτε ψέματα. Γνωρίζετε, ή πρέπει να γνωρίζετε, ότι η απορία δε θα λυθεί και ότι αυτό που θα μπορούσατε να εξηγήσετε ξεκάθαρα, ταπεινά και με αγνό τρόπο (αν διαθέτετε λίγη αγνότητα), θα το μάθει το παιδί μέσα από πολλές τυφλές ψηλαφίσεις, ενώ γύρω

από το θέμα θα έχει πέσει η σκιά του λάθους, εξαιτίας της άρνησής σας και αυτής της κυρίαρχης κοινωνικής αντίληψης. Αν δεν το αντιλαμβάνεστε αυτό, τότε είστε τυφλοί απέναντι στα γεγονότα και κουφοί απέναντι στα βιώματα της ζωής.

Αναλογιστείτε τα διπλά μέτρα και σταθμά που καλλιεργεί η σκλαβιά του φύλου μας. Γυναίκες που θεωρούν τον εαυτό τους πολύ αγνό και ηθικό, χλευάζουν τις πόρνες, αλλά υποτάσσονται στο σπίτι τους στους άντρες που είναι οι θύτες αυτού του εγκλήματος. Οι άντρες, στα καλύτερά τους, θα συμπονέσουν την πόρνη, ενώ αυτοί οι ίδιοι είναι το χειρότερο είδος πόρνων. Λυπηθείτε τον εαυτό σας, κύριοι, το χρειάζεστε!

Πόσες φορές έχετε δει άντρα ή γυναίκα να πυροβολούνται λόγω ζήλειας! Ο κώδικας ηθικής έχει αποφασίσει ότι είναι σωστό, «δείχνει πνεύμα», «είναι δικαιολογημένο» να δολοφονήσετε έναν άνθρωπο, επειδή έκανε ακριβώς αυτό που κάνατε και σεις – αγάπησε την ίδια γυναίκα ή τον ίδιο άντρα! Ηθική! Τιμή! Αρετή! Περνώντας από την ηθική στην ιατρική, δείτε τα στατιστικά οποιουδήποτε άσυλου ψυχασθενών, και θα ανακαλύψετε ότι, ανεξάρτητα κοινωνικής τάξης, οι ανύπαντρες γυναίκες αποτελούν την πλειοψηφία. Για να διατηρήσετε τα απάνθρωπα, κτηνώδη, πρόστυχα πρότυπα αγνότητας, οδηγείτε τις κόρες σας στην παράνοια, ενώ οι γυναίκες σας δολοφονούνται σε μεγάλα ποσοστά. Αυτός είναι ο γάμος. Μην μένετε στα λόγια μου· πηγαίνετε να δείτε τα αρχεία οποιουδήποτε άσυλου ή νεκροταφείου.

Κοιτάξτε πώς μεγαλώνουν τα παιδιά σας. Μαθημένα από τα πρώτα τους χρόνια να χαλιναγωγούν τη φυσική τους αγάπη, περιορισμένα σε κάθε στιγμή! Τα καταραμένα σας ψέματα κηλιδώνουν ακόμη και το φιλί ενός παιδιού. Τα μικρά κορίτσια δεν πρέπει να είναι αγοροκόριτσα, ξυπόλυτα, να σκαρφαλώνουν στα δέντρα, να κολυμπούν, δεν πρέπει να κάνουν τίποτα απ' αυτά που επιθυμούν, επειδή ο καθωσπρεπισμός τα θεωρεί «ανάρμιστα». Τα μικρά αγόρια χλευάζονται ως θηλυπρεπή, αν θελήσουν να παίξουν με υφάσματα ή με κούκλες. Και όταν μεγαλώσουν: «Α! Οι άντρες δε νοιάζονται για το σπίτι και τα παιδιά, όσο οι γυναίκες!» Πώς να νοιαστούν, αφού η επισταμένη προσπάθεια σ' όλη σας τη ζωή συνέτριψε αυτό το κομμάτι της φύσης τους. «Οι γυναίκες δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα όπως οι άντρες». Εκπαιδεύστε οποιουδήποτε ζώο ή φυτό, όπως εκπαιδεύετε τα κορίτσια σας, και θα δείτε τα ίδια αποτελέσματα. Μπορείτε τώρα να μου πείτε για ποιο λόγο να υπάρχουν περιορισμοί φύλου στα αθλητικά σπορ; Για ποιο λόγο να μη χρησιμοποιεί όπως θέλει τα μέλη του σώματός του, οποιουδήποτε παιδί;

Αυτά είναι τα αποτελέσματα του κώδικα ηθικής που έχετε και του νόμου περί γάμου. Αυτά είναι τα αποτελέσματά σας, κοιτάξτε τα! Τα μισά παιδιά σας πεθαίνουν πριν γίνουν πέντε χρονών, τα κορίτσια σας τρελαίνονται, οι παντρεμένες γυναίκες σας είναι ζωντανά πτώματα και οι άντρες σας οι ίδιοι παραδέχονται πολύ συχνά ότι ο κώδικας αγνότητας προκαλεί την πορνεία. Αυτή είναι η συνέπεια του θεού σας, του Γάμου, μπροστά στον οποίο η φυσική έλξη ξετυελίζεται και αυτοαναιρεείται. Καμαρώστε τον!

Τώρα η θεραπεία. Αυτή βρίσκεται σε μία λέξη, τη μόνη λέξη που έφερε ποτέ δικαιοσύνη – ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ! Μόνο αιώνες ελευθερίας θα πετύχουν την αποικοδόμηση και εξασθένηση αυτών των μολυσματικών ιδεών. Η ελευθερία ήταν αυτή που σταμάτησε τα ποτάμια αίματος των θρησκευτικών καταδιώξεων! Δε θεραπεύεται η σκλαβιά με κανένα άλλο υποκατάστατο. Μην λέτε «έτσι πρέπει να ερωτεύεται το ανθρώπινο είδος». Αφήστε το είδος ελεύθερο.

Δε θα υπάρξουν αποτρόπαια εγκλήματα; Σίγουρα. Είναι ανόητος όποιος λέει το αντίθετο. Αλλά δεν μπορείτε να τα σταματήσετε διαπράττοντας το μεγαλύτερο έγκλημα όλων και βάζοντας εμπόδιο στους τροχούς της προόδου. Ποτέ δε θα πορευτείτε σωστά, αν δεν ξεκινήσετε σωστά.

Όσο για το τελικό αποτέλεσμα, δεν έχει καμιά σημασία. Εγώ έχω το όραμά μου, και είναι πολύ ξεκάθαρο και ιερό για μένα. Αλλά το δικό σας, εξίσου ιερό, μπορεί να είναι διαφορετικό, και ίσως να κάνουμε και οι δύο λάθος. Αλλά είμαι σίγουρη ότι μετά την επικράτηση της ελευθερίας, θα επιβιώσει εκείνο το είδος σεξουαλικής σχέσης που θα προσαρμοστεί καλύτερα στο χώρο και στο χρόνο, εξελίσσοντας το ανθρώπινο είδος. Είτε είναι η μονογαμία, η ποικιλία, είτε η ελεύθερη πολυγαμία, δεν έχει καμιά σημασία. Αυτό είναι υπόθεση του μέλλοντος, την οποία εμείς δεν τολμάμε να προκαθορίσουμε.

Για την ελευθερία μίλησε ο Μόουζες Χάρμαν, και γι' αυτό στιγματίστηκε ως εγκληματίας. Γι' αυτό βρίσκεται στο κελί του απόψε. Δε γνωρίζουμε αν είναι δυνατό να μειωθεί η ποινή του. Μπορούμε, όμως, να προσπαθήσουμε. Αυτοί που επιθυμούν να μας βοηθήσουν, ας υπογράψουν αυτή την απλή έκκληση για χάρη

που απευθύνεται στον Μπένζαμιν Χάρισον. Σ' αυτούς που θέλουν να ενημερωθούν καλύτερα, πριν υπογράψουν, τους λέω: Η συνείδησή σας είναι σεβαστή, ελάτε σε μένα μετά τη συνάντηση και θα σας δείξω ακριβώς τα λόγια της επιστολής. Σ' αυτούς τους ακραίους αναρχικούς, που η αξιοπρέπειά τους δεν τους επιτρέπει να υποχωρήσουν και να ζητήσουν χάρη για ένα παράπτωμα που δε διαπράχθηκε, από μία εξουσία που δεν αναγνωρίζουν, τους λέω: ο Μόουζες Χάρμαν έχει τσακιστεί από τη βίαιη δύναμη του Νόμου, και παρόλο που δε θα ζητούσα ποτέ κάποιον να υποχωρήσει για τον εαυτό του, μπορώ να το ζητήσω, και το κάνω με ευκολία, να το κάνει γι' αυτόν που αγωνίζεται ενάντια στη σκλαβιά. Η αξιοπρέπειά σας είναι εγκληματική. Κάθε ώρα πίσω από τα κάγκελα σφραγίζει τη συνεργασία σας με τον Κόμσοκ. Κανείς δεν απεχθάνεται τις προσφυγές περισσότερο από μένα, και κανείς δε δυσπιστεί περισσότερο απέναντί τους. Αλλά για τον ήρωά μου είμαι διατεθειμένη να αγωνιστώ με κάθε μέσο που δεν προσβάλλει το δίκαιο κάποιου άλλου, ακόμη κι αν δεν έχω μεγάλες προσδοκίες.

Αν, πέρα απ' αυτά, υπάρχουν σήμερα εδώ κάποιοι που έχουν επιβληθεί σεξουαλικά σε γυναίκα, κάποιοι που εκπορνεύτηκαν στο όνομα της αρετής, κάποιοι που έχουν φέρει στον κόσμο μολυσμένα, ανήθικα ή ανεπιθύμητα παιδιά, χωρίς να έχουν τα μέσα για να τα συντηρήσουν, και παρόλα αυτά θα φύγουν από δω μέσα λέγοντας: «Ο Μόουζες Χάρμαν είναι βρώμικος άνθρωπος, δίκαια τιμωρημένος», τότε σ' αυτούς λέω, και ελπίζω τα λόγια μου να ηχούν δυνατά στ' αφτιά τους μέχρι να ΠΕΘΑΝΟΥΝ: Συνεχίστε, λοιπόν! Οδηγήστε το πρόβατο στη σφαγή! Συντρίψτε αυτόν το γέρο, άρρωστο, ανάπηρο άνδρα! Στο όνομα της Αρετής, της Αγνότητας και της Ηθικής, κάντε το! Στο όνομα του Θεού, της οικογενειακής εστίας και του Παραδείσου, κάντε το! Στο όνομα του Ναζωραίου, που δίδαξε το χρυσό κανόνα, κάντε το! Στο όνομα της Δικαιοσύνης και της Τιμής, κάντε το! Στο όνομα της Ανδρείας και της Μεγαλοψυχίας, συμπαραταχθείτε με τον εγκληματία της κυβέρνησης, το δολοφόνο του κοινοβουλίου, τον πρόστυχο των οίκων ανοχής, με το σύνολο της ωμής δύναμης της αστυνομίας, με τα δικαστήρια και τη φυλακή, για να κυνηγήσετε ένα φτωχό γέρο άνθρωπο που στέκει μονάχος του απέναντι στο δικό σας νόμιμο έγκλημα! Κάντε το. Και αν ο Μόουζες Χάρμαν πεθάνει μέσα στην κόλαση της φυλακής σας, ευχαριστηθείτε που τον δολοφονήσατε! Σκοτώστε τον! Και θα επισπεύσετε τη μέρα που το μέλλον θα σας θάψει με τις κατάρες του δέκα χιλιάδες οργιές βαθιά. Σκοτώστε τον! Και οι ρίγες της φόρμας που φορά θα σας μαστιγώσουν! Σκοτώστε τον! Και οι τρελοί θα σας μισήσουν με την άγρια ματιά τους, τα αγέννητα βρέφη θα σας καταραστούν και οι τάφοι που γεμίσατε στο όνομα του Γάμου θα γίνουν τροφή για τη γενιά που θα σας διαπομπεύσει, όταν η ανάμνηση της αγριότητάς σας θα γίνει ένα ανώνυμο φάντασμα που θα μαλώνει με τις σκιές του Τορκουεμάδα, του Καλβίνου και του Ιεχωβά στο μακρινό ορίζοντα του κόσμου!

Θα χαμογελάσετε, όταν τον δείτε νεκρό; Θα πείτε, «ξεφορτωθήκαμε αυτόν τον πρόστυχο»; Ηλίθιοι! Το πτώμα θα σας περιγελά κάτω από τα παγωμένα του βλέφαρα! Τα ακίνητα χείλη θα σας χλευάζουν και τα επιβλητικά χέρια, διπλωμένα στο στήθος, χωρίς σφυγμό, μέσα στην ακινησία τους θα γράψουν το έσχατο κατηγορητήριο, το οποίο ούτε ο χρόνος ούτε εσείς θα μπορέσετε να εξαφανίσετε. Σκοτώστε τον! Και θα τον δοξάσετε, ενώ εσείς θα ντροπιαστείτε! Ο Μόουζες Χάρμαν στέκει πολύ ψηλότερα από σας, πλέον, και νεκρός ο Μόουζες Χάρμαν θα συνεχίσει να ζει αιώνια, αθάνατος στη μνήμη των ανθρώπων που θυσιάστηκε για να ελευθερώσει! Σκοτώστε τον!

* *Μετάφραση Δημήτρης Κωνσταντίνου.*

Αναδημοσίευση από το περιοδικό «Νυκτεγερσία».

This entry was posted in [ΘΕΩΡΗΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ](#).